

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 263/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 264/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 139/81 περί καθορισμού των όρων από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή ορισμένων κατεψυγμένων βοειών κρεάτων στη διάκριση 0202 30 50 της συνδυασμένης ονοματολογίας 3

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 265/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με τον καθορισμό του ποσού της προκαταβολής της ενίσχυσης για τα πορτοκάλια για την περίοδο 1998/99 5

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 266/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98 6

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 267/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2849/98 7

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 268/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/98 8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 269/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98 9

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 270/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή βρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98 10

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 271/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98 11

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 272/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή σικάλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98	12
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 273/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98	13
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 274/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως.....	14
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 275/1999 της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της δύνης	16

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

1999/99/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1998, σχετικά με το νόμο της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 25/93 περί εκτάκτων παρεμβάσεων για την παραγωγική απασχόληση στη Σικελία (άρθρα 51, 114, 117 και 119) ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1713] 18

1999/100/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1998, σχετικά με μία ενίσχυση στους παραγωγούς φακής του Νομού Λευκάδας [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2367]..... 25

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 263/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Φεβρουαρίου 1999
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής
εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15. 7. 1998, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	55,0
	204	41,8
	999	48,4
0707 00 05	068	116,3
	999	116,3
0709 10 00	220	213,2
	999	213,2
0709 90 70	052	150,2
	204	187,0
	999	168,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	73,9
	204	42,6
	212	42,4
	600	47,0
	624	52,3
	999	51,6
0805 20 10	204	72,5
	624	82,3
	999	77,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,2
	204	65,5
	464	94,1
	600	72,5
	624	69,5
	999	71,6
0805 30 10	052	53,4
	600	62,3
	999	57,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	73,3
	404	61,9
	728	78,5
	999	67,9
0808 20 50	052	134,7
	388	104,8
	400	85,9
	624	55,7
	999	95,3

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 264/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 139/81 περί καθορισμού των όρων από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή ορισμένων κατευγγμένων βοείων κρεάτων στη διάκριση 0202 30 50 της συνδυασμένης ονοματολογίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1633/98⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 139/81 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 1981, περί καθορισμού των όρων από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή ορισμένων κατευγγμένων βοείων κρεάτων στη διάκριση 0202 30 50 της συνδυασμένης ονοματολογίας⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 134/1999⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας ότι η Νέα Ζηλανδία όρισε ένα νέο οργανισμό έκδοσης των πιστοποιητικών γνησιότητας: ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 139/81,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 139/81, το παράρτημα II αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος των οργανισμών των χωρών εξαγωγής που είναι εξουσιοδοτημένες να εκδώσουν πιστοποιητικά γνησιότητας

Τρίτη χώρα	Οργανισμός	
	Όνομασία	Διεύθυνση
Αργεντινή	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación (SAGPyA), Dirección General de Mercados Ganaderos	Paseo Colón 922 1 ^{er} Piso Oficina 146 (1063) Buenos Aires Argentina
Αυστραλία	Department of Agriculture, Fisheries and Forestry — Australia	PO Box 858 Canberra, ACT 2601
Μπουτσουάνα	Ministry of Agriculture, Department of Animal Health and Production	Principal Veterinary Officer (Abattoir) Private Bag 12 Lobatse
Νέα Ζηλανδία	New Zealand Meat Board	PO Box 121 Wellington
Σουαζιλάνδη	Ministry of Agriculture	PO Box 162 Mbabane
Ουρουγουάη	Instituto Nacional de Carnes (INAC)	Rincón 459 Montevideo
Νότια Αφρική	South African Livestock and Meat Industries Control Board	Hamilton and Vermeulen Streets Pretoria
Ζιμπάμπουε	Ministry of Agriculture Department of Veterinary Services	PO Box 8012 Causeway Harare Zimbabwe
Ναμίμπια	Ministry of Agriculture, Water and Rural Development, Directorate of Veterinary Services	Private Bag 12002 Auspanplatz Windhoek 9000 Namibia»

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.

⁽²⁾ ΕΕ L 210 της 28. 7. 1998, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 15 της 17. 1. 1981, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 17 της 21. 1. 1999, σ. 22.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 265/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

σχετικά με τον καθορισμό του ποσού της προκαταβολής της ενίσχυσης για τα πορτοκάλια για την περίοδο 1998/99

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών⁽¹⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1169/97 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1997, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1145/98⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1169/97 της Επιτροπής, προβλέπει στο άρθρο 14 παράγραφος 1, ότι για τα πορτοκάλια, τα μανταρίνια, τις κλημεντίνες, τα σατσούμας και τα λεμόνια τα οποία παραδίδονται για μεταποίηση στο πλαίσιο συμβάσεων, η οργάνωση παραγωγών δύναται να υποβάλει αίτηση προκαταβολής της ενίσχυσης, ανά προϊόν και ανά περίοδο παραδόσεων· ότι η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου προβλέπει ότι το ποσό της προκαταβολής είναι ίσο προς το 70 % των ποσών των ενισχύσεων που προβλέπονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96· ότι η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι όταν διαφανεί κίνδυνος υπέρβασης του επιπέδου των κατωφλίων μεταποίησης που ορίζονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, το ποσοστό του 70 % μπορεί να μειωθεί·

ότι τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του άρθρου 22 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1169/97 γνωστοποίησαν τις ποσότητες για τις οποίες έχουν υπογραφεί συμβάσεις κατανεμημένες ανά περιόδους παραδόσεων των πορτοκαλιών για την περίοδο 1998/99· ότι με βάση τα εν λόγω δεδομένα και τις ποσότητες που μεταποιώθηκαν με τη χορήγηση ενίσχυσης κατά τις περιόδους 1996/97 και 1997/98, υπάρχει κίνδυνος υπέρβασης του κατωφλίου μεταποίησης για τα εν λόγω προϊόντα· ότι, επομένως, πρέπει να μειωθεί το ποσοστό της προκαταβολής της ενίσχυσης για την περίοδο 1998/99.

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο 1998/99, το ποσό της προκαταβολής της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1169/97 καθορίζεται σε 48 % των ποσών της ενίσχυσης που καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 για τα πορτοκάλια.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την περίοδο 1998/99.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21. 11. 1996, σ. 49.

⁽²⁾ ΕΕ L 169 της 27. 6. 1997, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 159 της 3. 6. 1998, σ. 29.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 266/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός για τη μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στην Πορτογαλία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98 της Επιτροπής⁽³⁾.

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1963/95⁽⁵⁾, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει τον καθορισμό μιας μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή· ότι για τον καθορισμό αυτό πρέπει κυρίως να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95· ότι ο διαγωνισμός θα κατακυρωθεί στους ενδιαφερομένους που συμμετέχουν, των οποίων οι προσφορές ανταποκρίνονται στο επί-

πεδο της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή ή είναι μικρότερες αυτού του επιπέδου·

ότι η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται ανωτέρω στη σημερινή κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού, οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98 από τις 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, η μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου καθορίζεται σε 70,76 EUR ανά τόνο για μέγιστη συνολική ποσότητα 53 600 τόνων.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 358 της 31. 12. 1998, σ. 44.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 177 της 28. 7. 1995, σ. 4.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 189 της 10. 8. 1995, σ. 22.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 267/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2849/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός για τη μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στην Ισπανία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2849/98 της Επιτροπής⁽³⁾

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1963/95⁽⁵⁾, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει τον καθορισμό μιας μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή· ότι για τον καθορισμό αυτό πρέπει κυρίως να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95· ότι ο διαγωνισμός θα κατακυρωθεί στους ενδιαφερομένους που συμμετέχουν, των οποίων οι προσφορές ανταποκρίνονται στο επί-

πεδο της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή ή είναι μικρότερες αυτού του επιπέδου·

ότι η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται ανωτέρω στη σημερινή κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού, οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2849/98 από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, η μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου καθορίζεται σε 74,78 EUR ανά τόνο για μέγιστη συνολική ποσότητα 42 000 τόνων.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

(2) ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

(3) ΕΕ L 358 της 31. 12. 1998, σ. 43.

(4) ΕΕ L 177 της 28. 7. 1995, σ. 4.

(5) ΕΕ L 189 της 10. 8. 1995, σ. 22.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 268/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992 περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2309/98⁽⁶⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής από την Ισπανία προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει σύμφωνα με τη διαδικασία

που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να μη δοθεί συνέχεια στο διαγωνισμό·

ότι λαμβανομένων υπόψη, ιδίως των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, δεν ενδείκνυται ο καθορισμός μέγιστης επιστροφής·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που ανακοινώνονται από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, στο πλαίσιο του διαγωνισμού της επιστροφής ή του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/98.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 203 της 21. 7. 1998, σ. 6.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 288 της 27. 10. 1998, σ. 11.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 269/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Φεβρουαρίου 1999
για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του
διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς ορισμένες χώρες ΑΚΕ·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται

στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σ' εκείνον ή σ' εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999 στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου καθορίζεται σε 38,00 EUR ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 4.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 270/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή δρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992 περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98 της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, περί ειδικού μέτρου παρέμβασης για τα σιτηρά στη Φινλανδία και τη Σουηδία⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 244/1999⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 8,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή δρώμης που παράγεται στη Φινλανδία και στη

Σουηδία και προορίζεται για εξαγωγή από τη Φινλανδία και τη Σουηδία προς όλες τις τρίτες χώρες:

ότι το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/98, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να μη δοθεί συνέχεια στο διαγωνισμό:

ότι λαμβανομένων υπόψη, ιδίως των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, δεν ενδείκνυται ο καθορισμός μέγιστης επιστροφής:

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που ανακοινώνονται από τις 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, στο πλαίσιο του διαγωνισμού της επιστροφής κατά την εξαγωγή δρώμης που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.⁽⁵⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 13.⁽⁶⁾ ΕΕ L 27 της 2. 2. 1999, σ. 10.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 271/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2005/98⁽⁶⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς όλες τις τρίτες χώρες εκτός ορισμένων χωρών ΑΚΕ·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την

εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σ' εκείνον ή σ' εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98 από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου καθορίζεται σε 33,48 EUR ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 28. 5. 1998, σ. 24.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 272/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή σίκαλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή σίκαλης προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται

στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σε εκείνον ή σε εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98 από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή σίκαλης καθορίζεται σε 74,45 EUR ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 219 της 7. 8. 1998, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 273/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται

στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σε εκείνον ή σε εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98 από την 29ης Ιανουαρίου έως τις 4 Φεβρουαρίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή κριθής καθορίζεται σε 49,98 EUR ανά τόνο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 28. 5. 1998, σ. 20.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 274/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾·

ότι, για τα άλευρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων

προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύναται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιαμέσως·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, εκτός της δύνης, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(EUR/τόνο)			(EUR/τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (1)	Επιστροφή	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (1)	Επιστροφή
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	46,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	43,00
1001 90 99 9000	03	23,50	1101 00 15 9150	01	39,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,75
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	34,25
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Προορισμοί:

- 01 όλες οι τρίτες χώρες,
- 02 άλλες τρίτες χώρες,
- 03 Ελβετία, Λιχτενστάιν.

(2) Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 275/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Φεβρουαρίου 1999

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών στη διεθνή αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλύπτεται από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾·

ότι η επιστροφή που εφαρμόζεται για τη βύνη πρέπει να υπολογίζεται λαμβανομένης υπόψη της ποσότητας των σιτηρών που είναι αναγκαία για την παρασκευή των σχε-

τικών προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιαμέσως·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στη σημερινή κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που αναγράφονται στο παράρτημα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή της βύνης που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Φεβρουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της δύνης

(EUR/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή
1107 10 19 9000	46,00
1107 10 99 9000	63,50
1107 20 00 9000	74,50

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Ιουνίου 1998

σχετικά με το νόμο της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 25/93 περί εκτάκτων παρεμβάσεων για την παραγωγική απασχόληση στη Σικελία (άρθρα 51, 114, 117 και 119)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1713]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/99/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 93, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

(1) Με την επιστολή αριθ. 3416 της 2ας Μαΐου 1997 ⁽¹⁾, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην ιταλική κυβέρνηση την απόφαση να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται στα άρθρα 51, 114, 117 και 119 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/93. Με την ίδια επιστολή, η Επιτροπή κάλεσε την Ιταλική Κυβέρνηση και τους λοιπούς ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας 30 ημερών από της ημερομηνίας αντίστοιχα της κοινοποίησεως και της δημοσιεύσεως της επιστολής.

II

(2) Η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολές της Μόνιμης Αντιπροσωπείας αριθ. 4319 της 30ής Ιουνίου 1997, αριθ. 6799 της 10ης Οκτωβρίου

1997, αριθ. 7072 της 22ας Οκτωβρίου 1997 και της 6ης Μαΐου 1998.

Δεν υποβλήθηκαν στην Επιτροπή παρατηρήσεις ούτε εκ μέρους άλλων κρατών μελών ούτε εκ μέρους τρίτων ενδιαφερομένων.

III

- (3) Τα μέτρα ενισχύσεων που περιλαμβάνονται στην επιστολή της 2ας Μαΐου 1997 αναφέρονται κατωτέρω.
- (4) Το άρθρο 51 του νόμου της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 25/93 επαναχρηματοδοτεί για ποσό ύψους 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (12,7 εκατομμύρια Ecu) το καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των συνεταιρισμών που προβλέπεται στον περιφερειακό νόμο 36/91. Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο εν λόγω καθεστώς, μετά την επαναχρηματοδότηση, είναι οι ακόλουθες:
- α) σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 χορηγούνται στις συνεταιριστικές επιχειρήσεις μέχρι 50 % των επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις που υπόκεινται σε ανώτατο όριο ύψους 150 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (+/- 78 000 Ecu).
- β) σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2, χορηγούνται δάνεια με επιτόκιο 4 % υπέρ των συνεταιριστικών επιχειρήσεων για τη χρηματοδότηση του τμήματος της επένδυσης που δεν καλύπτεται από τις επιχορηγήσεις βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1.

⁽¹⁾ EE C 204 της 4. 7. 1997, σ. 10.

Οι ανωτέρω ενισχύσεις διατίθενται για επενδύσεις στις κατασκευές, τον εκσυγχρονισμό, την επέκταση και την ανάπτυξη παραγωγικών πρωτοβουλιών για τη διαφύλαξη και την αύξηση των θέσεων εργασίας καθώς επίσης για δαπάνες που αφορούν εξοπλισμό και μηχανήματα. Η μέγιστη ένταση των ενισχύσεων δεν μπορεί να υπερβεί τις μέγιστες εντάσεις που έχουν καθοριστεί για την Σικελία ⁽¹⁾ σύμφωνα με το μέγεθος και τον τόπο εγκατάστασης της επιχείρησης:

γ) σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, χορηγούνται δάνεια με επιτόκιο 4 % για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες για τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου κίνησης·

δ) σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2, χορηγούνται δάνεια με επιτόκιο 4 % (για περίοδο 15 ετών, περιλαμβανομένων δύο ετών περιόδου χάριτος) και συμφωνίες χρηματοδοτικής μίσθωσης με επιτόκιο 7,5 %. Είναι επιλέξιμες για τέτοιου είδους ενισχύσεις οι αντίστοιχες επενδύσεις και δαπάνες με εκείνες που καλύπτονται από τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφοι 1 και 2.

- (5) Το άρθρο 114 του περιφερειακού νόμου 25/93 εξουσιοδοτεί το ινστιτούτο IRCAC (Περιφερειακό ινστιτούτο για τη χορήγηση πιστώσεων σε συνεταιριστικές επιχειρήσεις) να χορηγεί πιστώσεις στις συνεταιριστικές επιχειρήσεις του τουριστικού-ξενοδοχειακού τομέα καθώς και του τομέα αγροτικού τουρισμού οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2 του προαναφερθέντος περιφερειακού νόμου 36/91 ώστε να διευκολυνθούν στην εξόφληση των χρεών τους προς κρατικούς οργανισμούς σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και προς τράπεζες. Η παρέμβαση αυτή περιορίζεται σε χρέη που συνάφθηκαν πριν από την 30ή Ιουνίου 1993.
- (6) Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης στις επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες στον ψυχαγωγικό-αθλητικό τομέα οι οποίες συνήψαν δάνεια βάσει περιφερειακών νόμων και συναντούν χρηματοοικονομικές δυσχέρειες ως αποτέλεσμα της ύφεσης στον τουριστικό τομέα.
- (7) Το άρθρο 117, που τροποποιεί ένα καθεστώς ενισχύσεων το οποίο θεσπίστηκε βάσει του περιφερειακού νόμου 46/67, προβλέπει επιχορηγήσεις που καλύπτουν το 20 % του κόστους και στοχεύουν στην προώθηση της μεταφοράς τουριστών με πτήσεις τσάρτερ και προορίζονται για τους τουριστικούς πράκτορες οι οποίοι μισθώνουν αεροσκάφη για την μεταφορά τουριστών στην Σικελία.
- (8) Προβλέπονται επίσης επιχορηγήσεις στο ίδιο ποσοστό ύψους 20 % επί του κόστους μεταφοράς, υπέρ ιταλικών και αλλοδαπών ταξιδιωτικών πρακτορείων για τις τουριστικές μεταφορές μέσω «inclusive tour» (όλα πληρωμένα), ή σιδηροδρομικής ή δια θαλάσσιας οδού.
- (9) Οι όροι επιλεξιμότητας καθορίστηκαν στο πλαίσιο της εγκυκλίου της Περιφέρειας της Σικελίας με αριθ. 15353 της 14ης Οκτωβρίου 1993 και στο προβλεπόμενο έντυπο για την υποβολή της σχετικής έγκρισης

για την χορήγηση επιδοτήσεων. Οι επιδοτήσεις χορηγούνται αποκλειστικά εάν οι μεταφερθέντες τουρίστες διαμείνουν στη Σικελία για έξι τουλάχιστον βράδια. Ο τουριστικός πράκτορας και το πρακτορείο ταξιδίων οφείλουν να κοινοποιούν στη διοίκηση το όνομα του τουριστικού καταλύματος όσον διαμένουν οι τουρίστες. Η αρμόδια διοίκηση οφείλει να προβεί σε συμφωνίες με τις τουριστικές επιχειρήσεις ώστε να διασφαλιστεί ότι τα ποσά των ενισχύσεων τα οποία λαμβάνουν αντιστοιχούν προς τις μειώσεις των τιμών που χρεώνονται στους τουρίστες.

Οι τουριστικοί πράκτορες και τα ταξιδιωτικά πρακτορεία οφείλουν να υποβάλλουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά ώστε να επιτρέπουν στη διοίκηση να ελέγχει το κόστος ανά μονάδα μεταφοράς επιβάτη (αποδείξεις του κόστους του μεταφορικού μέσου, αριθμός μεταφερθέντων επιβατών κ.λπ.). Πρέπει επίσης να υποβάλλουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά ώστε να επιτρέπουν στη διοίκηση να ελέγχει κατά πόσον οι καταβληθείσες επιχορηγήσεις ισοδυναμούν με τις μειώσεις των ποσών που χρεώνονται στους τουρίστες. Εξάλλου, οι τουριστικοί πράκτορες και τα πρακτορεία ταξιδίων οφείλουν να επισημαίνουν στα διαφημιστικά τους δελτία την πρωτοβουλία της Περιφέρειας της Σικελίας, πληροφορώντας τους τουρίστες για τα πλεονεκτήματα τα οποία απορρέουν εις όφελός τους.

(10) Ο ετήσιος προϋπολογισμός του εν λόγω καθεστώτος ανέρχεται σε ποσό ύψους 15 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (7,7 εκατομμύρια Ecu).

(11) Το άρθρο 119 προβλέπει τη χορήγηση δανείων με επιτόκιο 4 % προς ταξιδιωτικά γραφεία και λοιπούς φορείς που παρέχουν έκτακτες οδικές μεταφορικές υπηρεσίες. Τα δάνεια προορίζονται για τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου κίνησης και περιορίζονται σε ανώτατο όριο ύψους 150 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Προβλέπεται επίσης μία επικουρική εγγύηση εκ μέρους της περιφέρειας της Σικελίας.

Ο προϋπολογισμός για τα έτη 1993, 1994 και 1995 ανέρχεται σε ποσό ύψους 3 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.

Με την επιστολή αριθ. 4319 της 30ής Ιουνίου 1997 οι αρμόδιες αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι το καθεστώς που προβλέφθηκε βάσει του εν λόγω μέτρου καταργήθηκε από το νόμο της περιοχής της Σικελίας αριθ. 33/96 και ότι προηγουμένως δεν χορηγήθηκε καμία ενίσχυση. Κατά συνέπεια, η διαδικασία που κινήθηκε ως προς το καθεστώς αυτό καθίσταται στο εξής άνευ αντικειμένου.

IV

(12) Οι επιχορηγήσεις για συνεταιριστικές επιχειρήσεις που επαναχρηματοδοτήθηκαν βάσει του άρθρου 51 του περιφερειακού νόμου 25/93 και τροποποιήθηκαν με το άρθρο 114 του ίδιου νόμου εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92α παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁾ Πρόκειται για τα μέγιστα όρια που καθορίστηκαν στην απόφαση της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1995 για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα στην Ιταλία (ενίσχυση N 40/95), EE C 184 της 18. 7. 1995, σ. 4.

(13) Οι ενισχύσεις αυτές χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες σε συγκεκριμένες περιοχές της ιταλικής επικράτειας, που, κατά συνέπεια, βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση σε σχέση με τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλες περιοχές.

(14) Οι ενισχύσεις στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό εφόσον ενισχύουν την χρηματοοικονομική θέση και τις δυνατότητες ανάληψης επιχειρηματικής δράσης των αποδεκτριών επιχειρήσεων σε συνάρτηση με τις ανταγωνίστριές τους οι οποίες δεν λαμβάνουν ενισχύσεις. Εξάλλου, επηρεάζουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές εφόσον πραγματοποιούνται στο πλαίσιο αυτό.

Ειδικότερα, οι ενισχύσεις αυτές στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών εφόσον οι αποδέκτριες επιχειρήσεις εξάγουν μέρος της παραγωγής τους προς άλλα κράτη μέλη. Επίσης, ακόμη και στην περίπτωση που οι επιχειρήσεις αυτές δεν πραγματοποιούν εξαγωγές, η εθνική παραγωγή ευνοείται εφόσον επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη έχουν λιγότερες δυνατότητες να εξάγουν τα προϊόντα τους στην ιταλική αγορά ⁽¹⁾.

(15) Οι ενισχύσεις επηρεάζουν αποφάσεις σχετικά με την εγκατάσταση των αποδεκτριών των ενισχύσεων επιχειρήσεων, πράγμα που επίσης επηρεάζει τις συναλλαγές. Εφόσον οι ενισχύσεις ενθαρρύνουν επιχειρήσεις να αλλάξουν τόπο εγκατάστασης, μετακινούμενες σε επιδοτούμενες περιοχές ή να μετακινηθούν από ένα κράτος μέλος σε άλλο, η παραγωγή στη νέα εγκατάσταση και η προσφορά προϊόντων που απορρέει από αυτήν αλλάζουν τις ροές των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.

(16) Από τα παραπάνω απορρέει ότι οι χορηγηθείσες ενισχύσεις βάσει του καθεστώτος που προβλέπεται στον περιφερειακό νόμο 36/91, η επαναχρηματοδότηση των οποίων προβλέπεται βάσει του άρθρου 51 του νόμου αριθ. 25/93, καθώς και η τροποποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 114 του ίδιου νόμου 25/93, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92, παράγραφος 1. Κατά συνέπεια, είναι ασυμπίδαστες προς την κοινή αγορά, εκτός αν αιτιολογείται η εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στη συνθήκη. Εξάλλου, οι εν λόγω ενισχύσεις είναι παράνομες εφόσον εφαρμόστηκαν από την ιταλική κυβέρνηση προτού εκδοθεί η σχετική απόφαση της Επιτροπής, παρά το ανασταλτικό αποτέλεσμα του άρθρου 93 παράγραφος 3.

(17) Όσον αφορά την επαναχρηματοδότηση του καθεστώτος που προβλέπεται στον περιφερειακό νόμο 36/91, το οποίο θεσπίστηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 51 του νόμου 25/93, καθώς και την τροποποίηση ενός από τα μέτρα του εν λόγω καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 114 του ίδιου νόμου 25/93, η κίνηση της διαδικασίας αιτιολογείται κυρίως

λόγω ελλείψεως σχετικών πληροφοριών για το βασικό καθεστώς. Κατόπιν των συμπληρωματικών πληροφοριών που υποβλήθηκαν από τις αρμόδιες αρχές κατέστη δυνατό να διασαφηνιστεί ότι το καθεστώς που θεσπίστηκε βάσει του νόμου 36/91 κοινοποιήθηκε και εγκρίθηκε από την Επιτροπή τον Απρίλιο του 1991 ⁽²⁾. Εξάλλου, οι πληροφορίες τις οποίες κατέχει αυτή τη στιγμή η Επιτροπή, αιτιολογούν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

(18) Όσον αφορά την επαναχρηματοδότηση των ενισχύσεων υπέρ παραγωγικών επενδύσεων που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 14 παράγραφος 2 του νόμου 36/91, η Επιτροπή επιβεβαιώνει την ευνοϊκή θέση που εξέφρασε το 1991. Η Σικελία, που παρουσιάζει ιδιαίτερα σοβαρά προβλήματα σε σχέση με την υπάρχουσα κατάσταση στην υπόλοιπη Κοινότητα αιτιολογεί την εφαρμογή της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) ⁽³⁾. Οι διατάξεις εφαρμογής των εν λόγω ενισχύσεων τηρούν τους κοινοτικούς κανόνες στον τομέα των επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις και στο πλαίσιο των μέγιστων αποδεκτών εντάσεων. Κατά συνέπεια, οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να επωφεληθούν της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) εφόσον πρόκειται για ενισχύσεις που προορίζονται για την υποστήριξη της οικονομικής ανάπτυξης μιας περιοχής στην οποία το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό και όπου επίσης επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.

(19) Όσον αφορά την επαναχρηματοδότηση των ενισχύσεων που προορίζονται για τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου κίνησης που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 του νόμου 36/91, η ιταλική κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε τις αντιρρήσεις της Επιτροπής που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο της κίνησης της διαδικασίας. Κατά την εποχή αυτή η Επιτροπή παρατήρησε, μεταξύ άλλων, ότι ορισμένες παρεμβάσεις συνιστούσαν ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας και δεν πληρούσαν τους όρους που προβλέπονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 1988 ⁽⁴⁾ σχετικά με τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχεία α) και γ) στις περιφερειακές ενισχύσεις, εφόσον ούτε περιορίζονταν χρονικά, ούτε είχαν μειωτική τάση, ούτε προορίζονταν για την υπέρβαση διαρθρωτικών προβλημάτων. Δεν υπάρχουν αντιρρήσεις ως προς τα στοιχεία αυτά.

(20) Τα ίδια επιχειρήματα ισχύουν όσον αφορά τη χορήγηση δανείων, βάσει του άρθρου 114 του νόμου 25/93, όπως προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 του νόμου 36/91 υπέρ επιχειρήσεων του τουριστικού-ξενοδοχειακού τομέα καθώς και του τομέα του αγροτικού τουρισμού ώστε να τους επιτραπεί να

⁽¹⁾ Απόφαση της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση 102/87 (SEB), Συλλογή 1988, σ. 4067.

⁽²⁾ Κρατική ενίσχυση N 582/90, ΕΕ C 192 της 23. 7. 1991, σ. 2.

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1995 (Ενίσχυση 40/95).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 212 της 12. 8. 1988, σ. 2.

εξοφλήσουν τα χρέη τους προς εθνικούς και περιφερειακούς φορείς και πιστωτικά ιδρύματα. Οι αρμόδιες αρχές δεν αμφισβήτησαν ότι το μέτρο αυτό περιείχε ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας. Επίσης οι ενισχύσεις αυτές θεωρούνται ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας χωρίς προοδευτική μείωση. Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι ενισχύσεις αφορούν ήδη καταβληθείσες δαπάνες, δεν περιέχουν χαρακτήρα κινήτρου για την πραγματοποίηση πρόσθετων επενδύσεων.

- (21) Πρέπει να σημειωθεί ότι στην ανακοίνωση σχετικά με τις ενισχύσεις «de minimis» ⁽¹⁾, η Επιτροπή καθόρισε ότι το μέγιστο ποσό ύψους 100 000 Ecu ανά τριετία συνιστά το όριο της ενίσχυσης κάτω από το οποίο δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 92, παράγραφος 1 της συνθήκης και η ενίσχυση δεν υπόκειται στην υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3.

Πάντως, η Επιτροπή διευκρίνισε τους όρους εφαρμογής του κανόνα αυτού, ειδικότερα τους όρους που αναφέρονται στον έλεγχο για τη σώρευση των ποικίλων ενισχύσεων που χορηγούνται στην ίδια αποδέκτρια επιχείρηση ως ενίσχυση «de minimis» βάσει του ανωτάτου ορίου που έχει καθοριστεί ή τους όρους που αφορούν την μετατροπή σε ισοδύναμο επιχορήγησης των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με ποικίλες μορφές επιδοτήσεων. Αυτός ο κανόνας «de minimis» αφορά κατά κύριο λόγο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά εφαρμόζεται σε όλες τις αποδέκτριες επιχειρήσεις ανεξαρτήτως του μεγέθους τους.

- (22) Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 1 του νόμου 36/91 και οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογήν της τροποποίησης του άρθρου 14 παράγραφος 2 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 114 του νόμου 25/93, δεν είναι σύμφωνες προς τις κοινοτικές διατάξεις στον τομέα των ενισχύσεων υπέρ της λειτουργίας. Οι ενισχύσεις αυτές δεν μπορούν να τύχουν καμίας παρέκκλισης και κατόπιν τούτου είναι ασυμβίβαστες προς τη συνθήκη για το τμήμα που δεν καλύπτεται από τον κανόνα «de minimis».

V

- (23) Όσον αφορά την παρέμβαση που προβλέπεται στο άρθρο 117 του νόμου 25/93, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή τις ακόλουθες παρατηρήσεις.
- (24) Κατ' αρχάς, οι ιταλικές αρχές ισχυρίζονται ότι το μέτρο δεν προκαλεί διακρίσεις ούτε σε επίπεδο εθνικό ούτε όσον αφορά τα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται. Πράγματι επωφελούνται και τα ιταλικά και τα αλλοδαπά ταξιδιωτικά γραφεία και οι τουριστικοί πράκτορες και εξάλλου εφαρμόζεται σε όλα τα μέσα μεταφοράς. Κατά συνέπεια, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι δεν μπορούν να υπάρχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στα επίπεδα αυτά.
- (25) Εξάλλου, κατά την άποψή τους, οι άμεσοι αποδέκτες των εν λόγω επιδοτήσεων είναι οι καταναλωτές-τουρίστες εφόσον οι τουριστικοί πράκτορες και τα γραφεία ταξιδίων οφείλουν, βάσει του νόμου, να μειώνουν την τιμή μεταφοράς για ποσό που ισούται με την καταβληθείσα επιδότηση από την περιφέρεια της Σικελίας και κατά τον τρόπο αυτό να μεταφέρουν στους καταναλωτές το σύνολο της επιδότησης. Οι τουριστικοί πράκτορες και τα ταξιδιωτικά γραφεία απλώς λειτουργούν ως μεσάζοντες εφόσον οι ίδιοι δεν επωφελούνται από οποιοδήποτε τμήμα της ενίσχυσης που καταβάλλεται από την περιφέρεια.
- (26) Κατά συνέπεια, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι, παρότι το μέτρο αναμφίβολα στοχεύει στο να προσελκύσει τουρίστες στη Σικελία, οι επιχορηγήσεις έχουν μόνο έμμεσες επιπτώσεις που αφορούν ολόκληρο τον οικονομικό τομέα του τουρισμού και εν γένει την οικονομία του νησιού. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, τα πλεονεκτήματα αυτά είναι εκ φύσεως έμμεσα, διάσπαστα και μη δυνάμενα να προσδιοριστούν ποσοτικά και δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 92, παράγραφος 1 της συνθήκης.
- (27) Εξάλλου, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν μια σειρά στοιχείων όσον αφορά τον τομέα του τουρισμού στη Σικελία, ο οποίος κατά τη γνώμη τους χρειάζεται τις εν λόγω παρεμβάσεις για να διατηρήσει την ανάπτυξή του. Ειδικότερα πρόκειται για τα ακόλουθα στοιχεία:

Πίνακας 1

Στοιχεία της περιφέρειας της Σικελίας

Έτος	Νύχτες	Μέσος όρος ημερήσιας διαμονής στη Σικελία
1991	10 820 000	4,2
1992	7 033 000	3,80
1995	9 548 000	3,01
1996	10 228 000	2,99
1997	10 329 000	3,10

⁽¹⁾ ΕΕ C 68 της 6. 3. 1996, σ. 9.

Πίνακας 2

Στοιχεία της περιφέρειας της Σικελίας για το έτος 1996

Περιοχή	Τουρίστες/κάτοικοι	Τουρίστες/km ²	Μέση ημερήσια διαμονή (1)
Sicilia	1,74	344	2,99
Veneto	12,04	2 899	5,10
Friuli V. G.	7,97	1 210	5,80
Val d'Aosta	22,62	821	4,02
Emilia R.	7,17	1 271	4,31

(1) Η μέση ημερήσια διαμονή των τουριστών στην Ιταλία είναι 4,3 ημέρες.

- (28) Εξάλλου, η Επιτροπή διαθέτει τα ακόλουθα συμπληρωματικά στοιχεία για την Περιφέρεια της Σικελίας:

Πίνακας 3

Προστιθέμενη αξία του τομέα του τουρισμού στο κόστος συντελεστών σε ποσοστό επί τοις εκατό της προστιθέμενης αξίας του συνόλου της οικονομικής δραστηριότητας

(Στοιχεία για το 1991, πηγή Ινστιτούτο Tagliacarne)

	(%)
Ιταλία	2,8
Trentino	9,7
Val d'Aosta	7,1
Friuli V. G.	3,5
Veneto	3,1
Emilia Romagna	2,8
Sicilia	1,9

- (29) Το 1996 η παραγωγικότητα του Mezzogiorno (μέρος του οποίου αποτελεί η Σικελία) αντιπροσώπευε το 76,6 % της Κεντρικής-Βόρειας Ιταλίας. Ο γενικός δείκτης παροχής υποδομών στη Σικελία το 1995 ήταν ίσος προς το 69,3 % του εθνικού δείκτη (Ιταλία = 100). Το ποσοστό της ανεργίας το 1996 ήταν ίσο με 24 % και της ανεργίας των νέων 60,1 %. Στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης επισημαίνεται ότι τα μαθήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης που οργανώνονται στο Mezzogiorno αντιπροσωπεύουν μόνο το 22 % του εθνικού συνόλου.

- (30) Όσον αφορά τον χαρακτήρα ενισχύσεων των εν λόγω παρεμβάσεων, η Επιτροπή παρατηρεί κυρίως ότι:

α) το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν προκαλεί διακρίσεις, σύμφωνα με την ανάλυση των ιταλικών αρχών, εφόσον δεν προκαλεί επιπτώσεις στον ανταγωνισμό ούτε σε επίπεδο ταξιδιωτικών

πρακτορειών ούτε σε επίπεδο του χρησιμοποιούμενου ταξιδιωτικού μέσου μεταφοράς·

- β) λαμβανομένου υπόψη του οικονομικού πλαισίου του συστήματος, οι άμεσες επιπτώσεις της ενίσχυσης σε όρους χρηματοοικονομικών πλεονεκτημάτων πράγματι μεταβιβάζονται από τα ταξιδιωτικά πρακτορεία και τους τουριστικούς πράκτορες στους καταναλωτές, πράγμα που συνεπάγεται ότι οι εν λόγω οικονομικοί φορείς δεν επωφελούνται από κανένα άμεσο οικονομικό πλεονέκτημα από την ενίσχυση.

Πάντως, επιφυλασσομένων των παρατηρήσεων που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α) και β), το εν λόγω μέτρο έχει ως στόχο και ως αποτέλεσμα το να προσελκύσει τουρίστες να επισκεφθούν τη Σικελία. Κατά συνέπεια, οι τουριστικοί πράκτορες επωφελούνται από ένα έμμεσο πλεονέκτημα που συνδέεται με την αύξηση της ζήτησης, πράγμα που καθίσταται δυνατό μέσω των εν λόγω επιδοτήσεων.

- (31) Παρότι η Επιτροπή συμφωνεί με την ιταλική κυβέρνηση ότι το αποτέλεσμα που απορρέει από το ανωτέρω πλεονέκτημα είναι έμμεσο, διάσπαρτο και μη δυνάμενο να προσδιοριστεί ποσοτικά, θεωρεί ότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1. Αυτό ισχύει γιατί επωφελούνται των ενισχύσεων μόνον επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες σε ορισμένους τομείς, και κατά συνέπεια οι επιχειρήσεις αυτές βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση εφόσον δεν χορηγείται ενίσχυση για τη μεταφορά τουριστών εκτός των περιοχών αυτών.
- (32) Εφόσον οι ενισχύσεις επηρεάζουν τις επιλογές των τουριστών υπάρχουν επίσης επιπτώσεις στις συναλλαγές. Πράγματι, εφόσον οι επιδοτήσεις ενθαρρύνουν τους τουρίστες να επιλέξουν να διαμείνουν στις επιδοτούμενες περιοχές, αλλοιώνεται η κοινοτική τουριστική ροή. Συνεπώς, οι ενισχύσεις στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και ενισχύουν την οικονομική θέση και τις δυνατότητες των αποδεκτιών επιχειρήσεων σε συνάρτηση με τους ανταγωνιστές τους οι οποίοι δεν λαμβάνουν ενισχύσεις. Εφόσον οι επιπτώσεις προκαλούνται σε επίπεδο ενδοκοινοτικών συναλλαγών, γίνονται αισθητές στους ανταγωνιστές.
- (33) Βάσει των παραπάνω παρατηρήσεων, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω επιδοτήσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1. Κατά συνέπεια είναι ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά εφόσον δεν μπορούν να τύχουν καμίας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στη συνθήκη. Εξάλλου, οι επιδοτήσεις είναι παράνομες, εφόσον χορηγήθηκαν από την Ιταλία προτού εκδώσει απόφαση η Επιτροπή, παρά το ανασταλτικό αποτέλεσμα του άρθρου 93 παράγραφος 3.
- (34) Για την εκτίμηση του συμβιβασμού των εν λόγω ενισχύσεων, η Επιτροπή κατ' αρχάς πρέπει να τονίσει, όπως ήδη παρατήρησε επ' ευκαιρία της κίνησης της διαδικασίας, ότι πρόκειται για ενίσχυση υπέρ της λειτουργίας. Την εποχή εκείνη, η Επιτροπή είχε επίσης τονίσει το μη συμβιβασμό των εν λόγω μέτρων προς τους κοινοτικούς κανόνες στον τομέα των ενισχύσεων υπέρ της λειτουργίας και ιδίως τους κανόνες που αφορούν τον χρονικό περιορισμό, την προοδευτική μείωση και τον στόχο της υπέρβασης διαρθρωτικών προβλημάτων.
- (35) Η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη τα ακόλουθα συμπληρωματικά στοιχεία. Δεδομένης της φυσικής ωραιότητας και της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του νησιού, η τουριστική βιομηχανία μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της οικονομίας της Σικελίας, που αποτελεί μία από τις πλέον μειονεκτικές περιοχές της Ένωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης. Λόγω ορισμένων διαρθρωτικών παραγόντων, όπως η υποανάπτυξη των υποδομών και το χαμηλό επίπεδο επαγγελματικής εκπαίδευσης, η τουριστική βιομηχανία στη Σικελία δεν έχει ακόμη αναπτυχθεί στο βαθμό που της αντιστοιχεί. Σύμφωνα με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από τις ιταλικές αρχές (βλέπε πίνακα 2) σε σύγκριση με πέντε άλλες ιταλικές τουριστικές περιοχές απορρέει ότι η Σικελία είναι η λιγότερο ανεπτυγμένη περιοχή όσον αφορά τον αριθμό των τουριστών, σε συνάρτηση είτε με τον αριθμό των μόνιμων κατοίκων (1,75 για τη Σικελία και μεταξύ 7,17 και 22,62 για τις λοιπές περιοχές) και ανά km² της επικράτειας (344 για τη Σικελία και μεταξύ 821 και 2 899 για τις λοιπές περιοχές). Από τα στοιχεία αυτά απορρέει επίσης ότι ο αριθμός των τουριστών δεν αυξήθηκε τουλάχιστον από το 1991 και ότι η προστιθέμενη αξία της τουριστικής βιομηχανίας σε συνάρτηση με την προστιθέμενη αξία της οικονομίας συνολικά είναι πολύ χαμηλότερη στη Σικελία από ό,τι στην Ιταλία εν γένει και στις λοιπές τουριστικές περιοχές της χώρας. Τέλος, το ποσοστό διαμονής τουριστών στη Σικελία (2,99 ημέρες) είναι κατά πολύ χαμηλότερο του μέσου ποσοστού της χώρας ως σύνολο (4,3 ημέρες).
- (36) Κατά κανόνα, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ανάπτυξη πρέπει να βασίζεται σε μακροχρόνιες πολιτικές που δύνανται να επηρεάσουν την απαιτούμενη υποδομή για το σκοπό αυτό. Πάντως, τα εν λόγω μέτρα μπορούν να παρέχουν χρήσιμο συμπλήρωμα στα διαρθρωτικά μέτρα. Πρώτον, εφόσον εφαρμόζονται μόνον εάν οι τουρίστες διαμείνουν τουλάχιστον έξι νύχτες στη Σικελία, τα μέτρα θα έχουν ως αποτέλεσμα την παράταση της διαμονής των τουριστών. Από την άλλη πλευρά, λαμβανομένης υπόψη είτε της οικονομικής κατάστασης του νησιού είτε των διαρθρωτικών προβλημάτων του τομέα, απορρέει ότι είναι απαραίτητο να συνεχιστεί η υποστήριξη, εκτάκτως, της ανάπτυξης του τουριστικού δυναμικού της περιοχής, μέσω των υπό εξέταση μέτρων. Πράγματι, πρέπει να προβλεφθεί ότι η υποστήριξη της ζήτησης αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για τη βελτίωση της τουριστικής προσφοράς και ότι κατά συνέπεια τα εν λόγω μέτρα μπορούν να συμβάλλουν επωφελώς στη βελτίωση των υποδομών και την ανάπτυξη του τομέα.
- (37) Βάσει των ανωτέρω παρατηρήσεων η Επιτροπή θεωρεί ότι οι υπό εξέταση παρεμβάσεις, υπό τον όρο του χρονικού περιορισμού, είναι συμβιβασίμες προς την κοινή αγορά, δυνάμει της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α). Όσον αφορά τον χρονικό περιορισμό, φαίνεται κατάλληλος ο καθορισμός πενταετούς περιόδου από της ημερομηνίας κίνησης της διαδικασίας. Κατά συνέπεια, ως ημερομηνία λήξης της ισχύος του καθεστώτος ορίζεται η 31 Δεκεμβρίου 2002. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι παρεμβάσεις πραγματοποιούνται από το 1967 δεν τίθεται θέμα ενδεχόμενης παράτασης ή επαναχρηματοδότησής τους.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επαναχρηματοδότηση και η τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων υπέρ των συνεταιριστικών επιχειρήσεων που προβλέπονται στα άρθρα 51 και 114 του νόμου της Περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 25/93 για το τμήμα που δεν καλύπτεται από τον κανόνα de minimis είναι παράνομες, εφόσον χορηγήθηκαν προτού ληφθεί η σχετική απόφαση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η επαναχρηματοδότηση των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, στο άρθρο 14, παράγραφος 2 του νόμου της περιφέρειας της Σικελίας 36/91, σύμφωνα με το άρθρο 51 του νόμου αριθ. 25/93 είναι συμβιβάσιμη προς την κοινή αγορά κατ' εφαρμογήν της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 3

Η επαναχρηματοδότηση των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1 του νόμου της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 36/91, σύμφωνα με το άρθρο 51 του νόμου αριθ. 25/93, καθώς και η τροποποίηση της ενίσχυσης βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 2, σύμφωνα με το άρθρο 114 του ίδιου νόμου αριθ. 25/93, είναι ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά για το τμήμα που υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 100 000 Ecu για την περίοδο των τριών ετών που καθορίστηκε στον κανόνα «de minimis», εφόσον δεν εφαρμόζεται καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92, παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 4

Η Ιταλία εκδίδει τα κατάλληλα μέτρα για να παύσει αμέσως τη χορήγηση ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 3 της παρούσας απόφασης εφόσον το συνολικό ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίστηκε από τον κανόνα de minimis που αναφέρεται στο ίδιο άρθρο.

Εξάλλου η Ιταλία λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει την επιστροφή των παρανόμως καταβληθεισών ενισχύσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3. Η ενίσχυση θα επιστραφεί σύμφωνα με τη διαδικασία και τις διατάξεις της ιταλικής νομοθεσίας, προσαυξημένη με το επιτόκιο που ισούται με το επιτόκιο αναφοράς για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδύναμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων στην Ιταλία και θα εφαρμοστεί μέχρι της πραγματικής επιστροφής των εν λόγω ενισχύσεων.

Άρθρο 5

Οι προβλεφθείσες ενισχύσεις στο άρθρο 117 του νόμου της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 25/93 είναι παράνομες, εφόσον χορηγήθηκαν προτού εκδοθεί η σχετική απόφαση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

Οι παρεμβάσεις που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο είναι συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά δυνάμει της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ, για περιορισμένη χρονική περίοδο, διάρκειας πέντε ετών από της ημερομηνίας της κίνησης της διαδικασίας. Η εν λόγω περίοδος λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2002. Αποκλείεται οποιαδήποτε παράταση ή επαναχρηματοδότηση του καθεστώτος.

Άρθρο 6

Η Ιταλία εκδίδει τα κατάλληλα μέτρα για να θέσει τέλος στις 31 Δεκεμβρίου 2002 στην χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5.

Άρθρο 7

Η Ιταλία οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε προς συμμόρφωσή της.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 3 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Ιουλίου 1998

σχετικά με μία ενίσχυση στους παραγωγούς φακής του Νομού Λευκάδας

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2367]

(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(1999/100/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II της συνθήκης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 195/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,αφού, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, έταξε προθεσμία στους ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους⁽³⁾,

Εκτιμώντας ότι:

I

1. Με την επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1996, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 1996, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, τα μέτρα που αναφέρονται στο θέμα.

Με την επιστολή της 7ης Μαρτίου 1997 η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 10 Μαρτίου 1997, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση διαβίβασε στην Επιτροπή τα συμπληρωματικά στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή με την επιστολή της 21ης Ιανουαρίου 1997. Στην πρώτη αυτή κοινοποίηση, οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι το σχέδιο διυπουργικής απόφασης είχε ήδη εγκριθεί σε εθνικό επίπεδο. Εντούτοις, οι ελληνικές αρχές διαβεβαίωσαν ότι δεν είχε ακόμη εφαρμοστεί.

2. Κατά το έτος 1996, η ξηρασία είχε επιπτώσεις στην οικονομική κατάσταση των παραγωγών του Νομού Λευκάδας (Ιόνια νησιά). Οι περισσότεροι από αυτούς τους γεωργούς βρίσκονται σε ορεινές κοινότητες και τα εισοδήματά τους εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την καλλιέργεια της φακής. Η υπό εξέταση κρατική ενίσχυση αφορά τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης στους καλλιεργητές φακής του Νομού Λευκάδας, των οποίων η

παραγωγή καταστράφηκε από την ξηρασία μέχρι 50 % τουλάχιστον κατά τη διάρκεια του έτους 1996, για να αντισταθμιστεί η απώλεια εισοδήματος που υπέστησαν κατά τη διάρκεια αυτού του έτους.

Η ενίσχυση για κάθε γεωργό που υπέστη ζημιές ανέρχεται σε 30 % της ακαθάριστης αξίας της παραγωγής και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 50 000 δρχ. το στρέμμα (500 000 δρχ./εκτάριο). Ο υπολογισμός του ποσού της ενίσχυσης έγινε από τις ελληνικές αρχές με τον ακόλουθο τρόπο:

- η παραγωγή φακής που ελήφθη υπόψη είναι η μέση απόδοση ανά εκτάριο των τεσσάρων τελευταίων ετών και ισοδυναμεί με 680 kg/εκτάριο·
- οι τιμές που πληρώθηκαν στους παραγωγούς κυμαίνονται μεταξύ 1 500 και 2 000 δρχ./kg. Για τον υπολογισμό της ενίσχυσης ελήφθη υπόψη η αξία των 2 000 δραχμών/kg·
- η ακαθάριστη αξία της παραγωγής είναι 680 kg/εκτάριο × 2 000 δραχμές/kg = 1 360 000 δρχ./εκτάριο·
- η μέγιστη ενίσχυση, που αντιπροσωπεύει το 30 % της ακαθάριστης αξίας της παραγωγής, ανέρχεται σε 30 % × 1 360 000 δρχ./εκτάριο = 408 000 δρχ./εκτάριο.

Οι ελληνικές αρχές υπολόγισαν τον αριθμό των δικαιούχων σε 120 και ο συνολικός προϋπολογισμός που διατέθηκε από το ελληνικό κράτος γι' αυτό το μέτρο ανήλθε σε 40 εκατομμύρια δραχμές.

II

1. Με την επιστολή SG(97) D/4136 της 30ής Μαΐου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ελληνικές αρχές για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης για τα κοινοποιηθέντα μέτρα.
2. Με την επιστολή αυτή, η Επιτροπή πληροφόρησε τις ελληνικές αρχές ότι το μέτρο αυτό δεν φαινόταν να μπορεί να τύχει της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2, στοιχείο β) της συνθήκης και, ως εκ τούτου, έπρεπε να θεωρηθεί ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 151 της 30. 6. 1968, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ L 26 της 2. 2. 1996, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ C 225 της 24. 7. 1997, σ. 19.

Η Επιτροπή θεώρησε ότι η ενίσχυση φαινόταν να πληροί τους όρους για την εφαρμογή της πάγιας πρακτικής της Επιτροπής όσον αφορά την αντιστάθμιση ζημιών που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές ή άλλα έκτακτα γεγονότα. Η Επιτροπή, θεωρεί ότι μόνο καιρικά φαινόμενα όπως ο παγετός, το χαλάζι, η βροχή ή η ξηρασία μπορούν να εξομοιωθούν με θεομηνίες κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 2, στοιχείο β) της συνθήκης όταν οι προκαλούμενες καταστροφές φθάνουν ορισμένο ποσοστό όσον αφορά τον κάθε ένα δικαιούχο της ενίσχυσης. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται, για τις ετήσιες καλλιέργειες στο 30 % των απωλειών παραγωγής σε σχέση με μία κανονική περίοδο (κατ' αρχήν, ο μέσος όρος των τριών προηγούμενων ετών από εκείνο κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε το συμβάν) και 20 % στις μειοεκτικές περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Οι ζημιές μπορούν να αποζημιωθούν μέχρι ανωτάτου ποσοστού 100 % των απωλειών που υπέστησαν οι παραγωγοί.

Πράγματι, στην εξεταζόμενη περίπτωση, ο μηχανισμός αντιστάθμισης μπορεί να ενεργοποιηθεί μόνον όταν το ύψος των ζημιών που προκαλούνται φθάνει το 50 % σε σχέση με το σύνηθες επίπεδο της παραγωγής. Εξάλλου, το επίπεδο της αντιστάθμισης καθορίστηκε σε 30 % της ακαθάριστης αξίας της παραγωγής.

Ωστόσο, η Επιτροπή θεώρησε ότι η ακαθάριστη αξία της μέγιστης παραγωγής για την καλλιέργεια φακής ήταν 881 Ecu/εκτάριο (\pm 270 000 δρχ./εκτάριο τον Απρίλιο του 1997)⁽²⁾, σε κοινοτικό επίπεδο. Σύμφωνα με τον υπολογισμό που διαβιβάστηκε από τις ελληνικές αρχές, η ακαθάριστη αξία της παραγωγής φακής της Λευκάδας, ήταν 1 360 000 δρχ./εκτάριο, το οποίο αντιπροσώπευε, με την ισχύουσα συναλλαγματική ισοτιμία τον Απρίλιο του 1997, περίπου το πενταπλάσιο της ακαθάριστης αξίας της μέγιστης παραγωγής για την καλλιέργεια στις άλλες περιοχές της Κοινότητας.

Η τιμή της αγοράς των 2 000 δρχ./kg θεωρήθηκε από την Επιτροπή ασυνήθιστα υψηλή για προϊόντα όπως οι φακές. Πράγματι, η αξία της αγοράς της φακής της Λευκάδας ήταν 9 φορές μεγαλύτερη από την κοινοτική τιμή, στο άνω μέρος της ψαλίδας των 0,7 Ecu/kg (215 δρχ./kg) που έλαβαν οι παραγωγοί άλλων κρατών μελών. Η αξία αυτή ήταν τόσο υψηλή που δημιούργησε στην Επιτροπή αμφιβολίες ως προς την αληθοφάνειά της, ακόμη και εάν ληφθούν υπόψη χαρακτηριστικά ιδιαίτερης ποιότητας που αποδίδονται σ' αυτές τις φακές από τις ελληνικές αρχές.

Η Επιτροπή έκρινε ακόμη ότι η μέθοδος υπολογισμού της ακαθάριστης αξίας της παραγωγής που χρησιμοποιήσαν οι ελληνικές αρχές οδήγησε σε υπεραντιστάθμιση, που προστίθεται σε εκείνη που αναφέρθηκε στο επίπεδο της τιμής πώλησης των προϊόντων, κατά 22,5 %. Η Επιτροπή έκρινε ότι υπήρχαν ενδείξεις ότι υπήρξε υπεραντιστάθμιση των ζημιών που προκλήθηκαν από την ξηρασία και ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν μπορούσε να θεω-

ρηθεί συμβιβάσιμη με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο β).

3. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η Επιτροπή έταξε προθεσμία στην ελληνική κυβέρνηση για να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά μ' αυτό το θέμα.

Η Επιτροπή κάλεσε, με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

III

1. Με την επιστολή της 23ης Ιουνίου 1997, η ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με το θέμα των μέτρων που περιγράφονται ανωτέρω.

α) Όσον αφορά τα διαδικαστικά ζητήματα, οι ελληνικές αρχές αναφέρουν ότι τα μέτρα ενίσχυσης δεν εκτέλεστηκαν προτού καταλήξει η διαδικασία σε τελική απόφαση.

Πράγματι, οι ελληνικές αρχές αναφέρουν ότι η έκδοση της διυπουργικής απόφασης από τους αρμόδιους υπουργούς δεν προδικάζει την αυτόματη εφαρμογή της. Σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές, η εκτέλεση της απόφασης απαιτεί την έκδοση δύο αποφάσεων του Υπουργείου Γεωργίας που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής και τις λεπτομέρειες πληρωμής της ενίσχυσης.

Οι εν λόγω αποφάσεις δεν εξεδόθησαν, κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν εκτέλεσε την επίμαχη διυπουργική απόφαση. Οι ελληνικές αρχές πληροφορούν την Επιτροπή ότι η ενίσχυση δεν θα εφαρμοστεί πριν από την έκδοση της σχετικής οριστικής απόφασης στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

- 6) Όσον αφορά τα θέματα ουσίας, οι ελληνικές αρχές πληροφορούν την Επιτροπή ότι η υψηλή τιμή ανά χιλιόγραμμο που απορρέει από το γεγονός ότι η ποικιλία της φακής «Εγκλουβής» καλλιεργείται σε αναβαθμούς μειωμένης αντίστασης, έτσι ώστε να είναι αδύνατη η χρήση μηχανημάτων. Όλες οι καλλιεργητικές εργασίες, ακόμη και το κοπάνισμα μετά την συγκομιδή, γίνονται χειρωνακτικά, πράγμα το οποίο αυξάνει σημαντικά το κόστος παραγωγής.

Οι ελληνικές αρχές επισημαίνουν ακόμη ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η τιμή που πληρώθηκε στους παραγωγούς είναι λιανική τιμή, εφόσον οι παραγωγοί πωλούν οι ίδιοι την «πολύ μικρή» παραγωγή τους αμέσως μετά τη συγκομιδή. Οι εν λόγω αρχές προσθέτουν ότι πρόκειται για ελάχιστη παραγωγή (συνολικά 30-35 τόνοι).

Τέλος, οι ελληνικές αρχές αναφέρουν ότι, στην περίπτωση που θα έχουν την έγκριση της Επιτροπής για την εν λόγω ενίσχυση, θα λάβουν υπόψη στην απόφαση που θα καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής το ελάχιστο όριο της τιμής που καταβάλλεται στους παραγωγούς, δηλαδή 1 500 δρχ./κιλό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 2. 6. 1997, σ. 1.

⁽²⁾ Κατά την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93, παράγραφος 2 της συνθήκης, οι υπολογισμοί και τα συμπεράσματα της Επιτροπής βασίζονται σε ισοτιμία 1 Ecu = 305 δρχ. που ίσχυε τον Απρίλιο του 1997.

2. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις εκ μέρους των άλλων κρατών μελών ή των λοιπών ενδιαφερομένων.

IV

Όσον αφορά τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι ελληνικές αρχές, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι:

α) Η τελευταία φράση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ορίζει ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή λάβει τελική απόφαση σχετικά μ' αυτά.

Η εφαρμογή δεν καλύπτει μόνο την πραγματική χορήγηση της ενίσχυσης στο δικαιούχο, αλλά την απονομή των εξουσιών που επιτρέπουν τη χορήγηση της ενίσχυσης χωρίς άλλες διατυπώσεις⁽¹⁾. Συνιστάται στα κράτη μέλη, προκειμένου να αποφεύγουν αυτήν την παράβαση κατά την έγκριση των μέτρων σε νομοθετικό επίπεδο, είτε να τα κοινοποιούν όταν είναι ακόμη στη φάση του σχεδίου, είτε, ελλείψει αυτού, να περιλαμβάνουν μία διάταξη σύμφωνα με την οποία ο οργανισμός πληρωμής της ενίσχυσης να δύναται να προβαίνει στις καταβολές μόνο μετά την έγκριση της Επιτροπής.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή σχέδιο διυπουργικής απόφασης. Κατά την απάντηση στα συμπληρωματικά στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή, οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η διυπουργική απόφαση είχε ήδη εκδοθεί αλλά δεν είχε ακόμη τεθεί σε εφαρμογή. Στα στοιχεία που είχαν διαβιβάσει αρχικά δεν αναφερόταν ότι ήταν αναγκαίο να εκδοθούν διατάξεις εφαρμογής του μέτρου. Υπό τους όρους αυτούς, και δεδομένου ότι τα μέτρα ενίσχυσης είχαν τεθεί σε εκτέλεση σύμφωνα με τον προαναφερθέντα κοινοτικό ορισμό, η ενίσχυση μεταφέρθηκε στην κατάσταση των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων.

Η Επιτροπή λαμβάνει ωςτόσο υπόψη το γεγονός ότι οι δύο αποφάσεις του Υπουργείου Γεωργίας σχετικά με τις διατάξεις της εφαρμογής και πληρωμής ήταν αναγκαίες για την εκτέλεση της ενίσχυσης, ότι δεν είχαν ακόμη εγκριθεί και ότι στην πραγματικότητα τα κοινοποιηθέντα μέτρα δεν είχαν τεθεί σε εφαρμογή.

β) Κατά την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει οι ελληνικές αρχές δεν φαίνονταν επαρκή για να δικαιολογήσουν την κατά δέκα φορές μεγαλύτερη εμπορική αξία της καλλιέργειας. Ακόμη και αν ήταν δυνατό τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της παραγωγής να προσδίδουν σ' αυτές τις φακές καλύτερη ποιότητα και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα να αυξηθεί η εμπορική αξία του προϊόντος, η Επιτροπή εξέφρασε έντονες επιφυλάξεις σχετικά με το γεγονός ότι η αξία αυτή θα μπορούσε να είναι δεκαπλάσια της συνήθους τιμής της αγοράς για τις φακές.

Η φύση των πρόσθετων στοιχείων που διαβιβάστηκαν από τις ελληνικές αρχές δεν είναι τέτοια ώστε να οδηγήσει στην τροποποίηση της αρχικής θέσης της Επιτροπής.

Μολονότι έχει προφανή αποτελέσματα στην ανταγωνιστικότητα των εν λόγω επιχειρήσεων, το υψηλότερο κόστος παραγωγής το οποίο οφείλεται στη μη δυνατότητα χρήσης μηχανών για τις καλλιεργητικές εργασίες, η πολύ περιορισμένη παραγωγή και το γεγονός ότι τα προϊόντα πωλούνται απευθείας στους καταναλωτές δεν αποτελούν αιτίες που μπορούν να δικαιολογήσουν την υψηλότερη εμπορική αξία. Οι ελληνικές αρχές δεν έχουν παράσχει, και η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει, κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να αποδειχθεί ότι οι καταναλωτές είναι έτοιμοι να πληρώσουν γι' αυτές τις φακές μία τιμή που είναι κατά δέκα φορές υψηλότερη από τη μέγιστη τιμή που καταβάλλει ο μέσος ευρωπαϊός καταναλωτής για το ίδιο προϊόν. Λαμβάνοντας υπόψη το ύψος της ενίσχυσης (30 % της ακαθάριστης αξίας της παραγωγής), η αύξηση της εμπορικής αξίας της φακής θα είχε σαν συνέπεια να καταβληθεί αντιστάθμιση ίση με το τριπλάσιο των απωλειών που υπολογίζονται στις κανονικές τιμές της αγοράς.

Εξάλλου, το γεγονός ότι οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να ορίσουν, στο πλαίσιο των λεπτομερειών εφαρμογής της ενίσχυσης, την αξία της παραγωγής σε τιμή αγοράς ίση με 1 500 δρχ./kg, δεν σημαίνει ότι οι παραγωγοί αυτοί δεν λαμβάνουν υπερβολική αντιστάθμιση για τις ζημιές που έχουν υποστεί. Πράγματι, η εμπορική αξία αυτής της φακής παραμένει, εν πάση περιπτώσει, έξι φορές υψηλότερη από τη μέγιστη αξία που επιτυγχάνουν οι υπόλοιποι κοινοτικοί παραγωγοί. Λαμβάνοντας υπόψη το μέσο της ενισχύσεως, η τιμή αυτή θα αντιπροσώπευε υπερβολική αντιστάθμιση που θα πλησίαζε το διπλάσιο των απωλειών οι οποίες υπολογίζονται στην κανονική τιμή της αγοράς.

V

Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 827/68 ορίζει ότι τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους υπό οποιαδήποτε μορφή και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ενοίκης μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Η κοινοτική παραγωγή πρωτεϊνούχων ανέρχεται σε 5,26 εκατομμύρια τόνους⁽²⁾. Η ελληνική παραγωγή πρωτεϊνούχων ανέρχεται σε 39 300 τόνους. Πρόκειται για προϊόντα για τα οποία υπάρχουν συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελλάδας. Πράγματι, η Ελλάδα εισάγει ετησίως από τα υπόλοιπα κράτη μέλη 3 600 τόνους πρωτεϊνούχων και εξάγει 513 τόνους. Η χρηματική αξία των συναλλαγών αυτών, όσον αφορά την Ελλάδα ανέρχεται σε 0,73 εκατομμύρια Ecu για τις εξαγωγές και 1,54 εκατομμύρια Ecu για τις εισαγωγές.

⁽¹⁾ Επιστολή της Επιτροπής στα κράτη μέλη SG(89) D/5521 της 27ης Απριλίου 1989.

⁽²⁾ Πηγή Eurostat.

Συνεπώς, τα μέτρα αυτά είναι δυνατόν να επηρεάσουν τις συναλλαγές των πρωτεύουσών μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι οι εν λόγω συναλλαγές επηρεάζονται όταν οι ενισχύσεις ευνοούν τους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται σε ένα κράτος μέλος σε σχέση με τους άλλους. Τα εν λόγω μέτρα έχουν άμεση και απευθείας επίπτωση επί του κόστους παραγωγής των εν λόγω επιχειρήσεων. Εκ του γεγονότος αυτού, παρέχουν οικονομικό πλεονέκτημα σε σχέση με τις εκμεταλλεύσεις του τομέα οι οποίοι δεν έχουν πρόσβαση, στην Ελλάδα και στα άλλα κράτη μέλη, σε ανάλογες ενισχύσεις. Κατά συνέπεια, νοθεύουν ή υπάρχει κίνδυνος να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι εν λόγω ενισχύσεις θεωρούνται κρατικές ενισχύσεις που πληρούν τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

VI

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που ορίζει είναι κατ' αρχήν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Οι εξαιρέσεις από τον εν λόγω κανόνα προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) (ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα) και γ) (ενισχύσεις σε ορισμένες περιοχές της Γερμανίας) του άρθρου 92 δεν είναι, σαφώς, εφαρμοστέες στις εν λόγω ενισχύσεις και ούτε τις επικαλέστηκε η ελληνική κυβέρνηση.

Η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο β) (ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα) δεν είναι εφαρμοστέα, δεδομένου ότι το μέτρο επιτρέπει υπερβολική αντιστάθμιση των ζημιών που προκλήθηκαν από την ξηρασία.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, διευκρινίζεται ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι πρέπει να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την Κοινότητα και όχι μόνο για τους ιδιαίτερους τομείς της εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές (που πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά) δύναται να χορηγούνται μόνο στις περιπτώσεις που η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει ότι οι ενισχύσεις είναι αναγκαίες για την υλοποίηση ενός από τους στόχους που προβλέπονται απ' αυτές τις διατάξεις. Η χορήγηση του ευεργετήματος των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν συνεπάγονται μία τέτοια αντιστάθμιση θα σήμαινε ότι επιτρέπεται να θιγούν οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να διαστρεβλωθεί ο ανταγωνισμός χωρίς αυτό να δικαιολογείται από το κοινό συμφέρον και, επομένως, να χορηγηθούν αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σε σχέση με τους συναλλασσόμενους άλλων κρατών μελών.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων δεν επιτρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη μιας τέτοιας αντιστάθμισης. Πράγματι, ούτε η ελληνική κυβέρνηση έχει παράσχει ούτε η Επιτροπή έχει διαπιστώσει

καμία δικαιολογία που να επιτρέπει να διαπιστωθεί ότι οι συγκεκριμένες ενισχύσεις πληρούν τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μίας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Δεν πρόκειται για μέτρα που προορίζονται για την προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), δεδομένου ότι, με τα αποτελέσματα που μπορούν να έχουν στις συναλλαγές, οι ενισχύσεις αυτές αντίκεινται στο κοινό συμφέρον.

Ούτε πρόκειται για μέτρα που αποσκοπούν στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, κατά την έννοια της ίδιας διάταξης.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) οι οποίες αφορούν ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση ή τη διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων περιοχών ή ορισμένων δραστηριοτήτων, πρέπει να επισημανθεί ότι, δεδομένου ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν χαρακτηριστικά ενισχύσεων για τη λειτουργία, δεν μπορούν να βελτιώσουν με σταθερό τρόπο τις συνθήκες του τομέα και της σχετικής περιοχής (!).

Ως εκ τούτου, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν μπορούν να τύχουν καμιάς από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 92 της συνθήκης.

Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η ενίσχυση αυτή αφορά ένα από τα προϊόντα που υπόκεινται σε κοινή οργάνωση αγοράς και ότι υφίστανται όρια στην εξουσία των κρατών μελών να παρεμβαίνουν στη λειτουργία μίας τέτοιας οργάνωσης η οποία υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Οι κοινές οργανώσεις αγοράς πρέπει να θεωρούνται πλήρη και εξαντλητικά συστήματα που αποκλείουν κάθε εξουσία των κρατών μελών να θεσπίζουν μέτρα που μπορούν να παρεκκλίνουν από αυτές ή να τις αλλοιώσουν.

Η εν λόγω ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί, λοιπόν, ότι παραβαίνει την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει επίκληση καμιάς από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Το εν λόγω μέτρο ενίσχυσης είναι λοιπόν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το μέτρο ενίσχυσης που προβλέπει να χορηγήσει η Ελλάδα στους παραγωγούς φακής του Νομού Λευκάδας είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά. Για το λόγο αυτό, δεν δύναται να επιτραπεί η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης.

Άρθρο 2

Η Ελλάδα ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτήν.

(!) Απόφαση των Πρωτοδικείων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουνίου 1995 στην υπόθεση T-459/93, Siemens AE κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1675.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 14 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής
